

opnaa Statsansættelse, men jeg kan ikke erkende, at dette Andragende bør imødekommes. Det vilde sikkert medføre Konsekvenser, som vare ret betænkelige paa en hel Mængde andre Omraader.

Det er en Bestræbelse i vor Tid, at alle, der staa i nogen som helst Relation til Statens Arbejde, ville have fast Ansættelse, de ville have Pensionsret. Det er overordentlig naturligt fra de vedkommende Funktionærers Side, det siger jeg ikke noget til, og det er ogsaa naturligt, at Staten paa enkelte Punkter har søgt at imødekomme disse Ønsker, hvor der var særlig Grund dertil. Det skete ved den Lov, der blev vedtagen her i 1907 netop for Amtstuepersonalets Vedkommende, idet man der gav 1ste Fuldmægtig Statsansættelse med Pensionsret og alt, hvad dertil hører. Det var der nemlig særlig Grund til. Forholdet er, at Amtsforvalterne ere nødte til at overlade deres Fuldmægtige reelt set en meget væsentlig Del, ofte den væsentligste Del, af Ansvaret for det hele Kassevæsen. Det var umuligt for Amtsforvalterne i Enkelthederne at føre tilstrækkeligt Opsyn dermed, det var 1ste Fuldmægtigen, der havde en meget væsentlig Del deraf, medens 1ste Fuldmægtigen kun var ansvarlig overfor sin Principal, da han var privat engageret. Man fandt, at det vilde være mere stemmende med det virkelige Forholds Natur og mere betryggende for Statens Interesser, at disse 1ste Fuldmægtige fik den Stilling, der svarede til det betydelige Ansvar, de havde, og at man til Gengæld paalagde dem dette Ansvar selvstændigt, ikke blot overfor deres Chef, men et selvstændigt Ansvar overfor Staten i det hele. Her var der en virkelig Grund til at gøre det, og her blev det gjort. Men netop ved Behandlingen af denne Lov, ligesom ogsaa ved Behandlingen af Kontorholdsloven, blev det her fra Tinget, i hvert Fald fra Flertallets Side, meget bestemt betonet, at man ikke ønskede at strække dette Princip videre.

Jeg véd nu ikke, hvor langt man vil gaa med dette. Der var vel ingen, der vilde gaa med til at gøre enhver Skriver paa en Amtstue statsansat og pensionsberettiget, og det vilde da blive meget vanskeligt at trække Grænserne. Det er muligt, at man maaske en Gang i Fremtiden kommer til at tage 2den Fuldmægtig med, jeg ved det ikke, men foreløbig ser jeg ikke, at der kan være nogen Grund dertil, og i hvert Tilfælde vil jeg aldrig tro, at det vilde være forstandigt at gøre det hele Personale paa Amtstuerne fast

statsansat. Ringe Adgang til Avancement tror jeg ikke, man kan sige, der er. Det er dog Regelen, at der avanceres af Personalet i Amtstuerne gennem alle de forskellige Grader op til 1ste Fuldmægtigstillingen, og det er heller ikke saaledes, som det siges, at det er saa godt som udelukket, at 1ste Fuldmægtigen kan blive Amtsforvalter. Det har man dog forskellige Eksempler paa.

Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) fremdrog et Forhold, som paa andre Omraader til sin Tid har været draget frem, nemlig, at Embedsmænd have Bolig udenfor den By eller det Amt, kort sagt udenfor den Kreds, i hvilken deres Embedsforretninger ere. Det ærede Medlem ankede over, at Amtsforvalteren i Præstø Amt har Bolig i Sorø Amt. Det, Administrationen har at gøre gældende overfor Amtsforvalterne, er, forekommer det mig, nærmest dette, at de bo saaledes, at Befolkningen, som skal søge dem i Embeds Medfør, ikke har overdreven Vanskelighed eller Besvær derved, at deres Bolig altsaa er saaledes beliggende, at der ikke paabyrdes Befolkningen nogen særlig Ulejlighed eller Ubekvemmelighed ved at søge dem i deres Embedsforretninger. Jeg skal undersøge, om noget saadant er Tilfældet her. Men vi have ikke nogen Regel i Administrationen, der paalægger Embedsmænd Stavnbaand i og for sig. Den eneste Norm, vi have for dette Forhold, er, som sagt, Embedsboligens bekvemme Beliggenhed, saa at der ikke paaføres Befolkningen unødvendig Ulejlighed ved at søge Embedsmanden. Jeg skal nu undersøge dette Forhold, og hvis man der efter de sædvanlige Regler, vi følge, kan rette berettiget Anke mod vedkommende Embedsmands Valg af Bolig, skal der blive truffet Foranstaltning i den Henseende. Men selve den Omstændighed, at han bor i Sorø Amt, er ikke efter de hidtidige Regler, der ere fulgte, tilstrækkelig Grund til at paalægge Amtsforvalteren at skifte Opholdssted.

Andreasen: Jeg tror stadig, at man i hvert Fald burde gaa til at give 2den Fuldmægtige Statsansættelse. Det har ikke været min Mening, at man over en lav Sko skulde statsansætte enhver, der er beskæftiget paa Amtstuekontorerne, Kontorister, Skrivere o. s. v. Det glæder mig, at Finansministeren, om han just ikke i Øjeblikket kunde tiltræde en saadan Ansættelse, dog ikke stiller sig absolut afvisende overfor en mulig Reform i Frem-